

Sodišče: Vrhovno sodišče

Oddelek: Delovno-socialni oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSRS:2012:VIII.IPS.33.2012

Evidenčna številka: VS3005493

Datum odločbe: 01.10.2012

Opravična številka II.stopnje: VDSS Pdp 916/2011

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi - hujša kršitev delovnih obveznosti - krivda - obrnjeno dokazno breme

Zveza: ZDR člen 82, 82/2, 111, 111/1, 111/1-2.

Jedro

Tožniku je bila podana izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi z očitkom hujše kršitve delovnih obveznosti, storjene iz hude malomarnosti v smislu določb druge alineje prvega odstavka 111. člena ZDR. Ker je v primeru izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi dokazno breme na strani stranke, ki podaja izredno odpoved (drugi odstavek 82. člena ZDR), v tem primeru torej sodišče ni zmotno uporabilo materialnega prava, ko je presodilo, da tožena stranka ni dokazala vseh zakonskih elementov odpovednega razloga iz druge alineje prvega odstavka 111. člena ZDR, na katerega se je v sporni odpovedi sklicevala.

Izrek

Revizija se zavrne.

Tožeča stranka sama krije svoje revizijske stroške.

Obrazložitev

1. Sodišče prve stopnje je ugodilo tožbenemu zahtevku, ugotovilo nezakonitost izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki jo je tožena stranka podala tožniku dne 7. 9. 2010 ter toženi stranki naložilo, da tožniku zagotovi pravice iz delovnega razmerja za čas od 7. 9. 2010 do 16. 11. 2010 ter od 16. 2. 2011 dalje, vključno s plačilom nadomestila plače v mesečnem znesku 734,15 EUR (po odvodu davkov in prispevkov) ter tožnika pozove na delo in mu povrne stroške postopka. Presodilo je, da tožena stranka ni dokazala, da bi tožnik, kot skladiščnik, dne 30. 7. 2010 predal v odpremo največjemu kupcu tožene stranke G. d.d. napačni karton s 409 kosi artikla MS01, na katerem naj bi bila oznaka, da gre za nekvalitetne izdelke (oznaka "karantena"),

namesto kartona s 477 istovrstnimi že popravljenimi artikli in da torej tožena stranka obstoja zakonskega razloga za izredno odpoved ni dokazala.

2. Sodišče druge stopnje je pritožbo tožene stranke kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje. Soglašalo je s presojo, da tožniku očitane kršitve ni dokazana, podredno pa je zaključilo, da četudi bi bila dokazana predaja napačnega kartona s tehnično oporečnimi oziroma nepreverjenimi proizvodi, namenjenimi nadaljnji vgradnji v izdelke G., glede na okoliščine odpreme te pošiljke tožena stranka tožniku ne bi mogla očitati hude malomarnosti.

3. Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje vlaga tožena stranka revizijo zaradi bistvene kršitve določb pravnega postopka in zmotne uporabe materialnega prava. Sodišču očita, bistveno kršitev določb pravnega postopka v smislu 15. točke drugega odstavka 339. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP), ker ni upoštevalo tožnikovega priznanja v postopku izredne odpovedi, da je izdal napačni karton izdelkov in ker je odločilo v nasprotju z izpovedbo zaslišanih prič o tem, ter da je bila izdaja napačnega kartona izdelkov naknadno preverjena tudi s tehtanjem spornih količin istovrstnih izdelkov. Pri tem navaja, da je bil sam obstoj oznake na škatli, da gre za tehnično oporečne izdelke, ki se ne predajo v odpremo, za obstoj očitane kršitve nebitven. Sodišču očita, da razlogi izpodbijane sodbe nimajo podlage v dejstvih, ki izhajajo iz izvedenih dokazov.

4. Tožnik je na revizijo odgovoril in predlagal njeno zavrnitev.

5. Revizija ni utemeljena.

6. Na podlagi 371. člena ZPP revizijsko sodišče preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu, v katerem se izpodbija z revizijo in v mejah razlogov, ki so v njej navedeni. Pri tem je vezano na dejanske ugotovitve, ki so bile podlaga za izdajo izpodbijane sodbe, saj zaradi zmotne ali nepopolne ugotovitve dejanskega stanja revizije ni mogoče vložiti (tretji odstavek 370. člena ZPP).

7. Revizijske navedbe pretežno pomenijo grajo dejanskih ugotovitev sodišča, kar ni dovoljen revizijski razlog. Glede tožnikove izjave o priznanju izdaje napačnega kartona z izdelki se je v okviru dokazne ocene izrecno opredelilo že sodišče prve stopnje, ko je ugotovilo, da je v postopku sporne odpovedi tožnik dopuščal izdajo napačnega kartona, ker po vrnitvi iz dopusta v skladišču tega kartona ni več našel. Sicer pa nobena od prič ni neposredno potrdila, da je tožnik izdal v odpremo napačni karton s tehnično neustreznimi izdelki, ki bi imel nalepko "karantena". Prav nasprotno, priča take oznake na kartonu, ki ga je izdal tožnik, niso potrdile. Tako ugotovitev sodišča, da ni dokazano, da bi tožnik izdal zatrjevani napačni karton izdelkov, kot tudi podredni zaključek, da tudi če bi šlo za izdajo napačnega kartona obstojijo okoliščine, ki vplivajo na stopnjo odgovornosti tožnika, dejansko temelji na vsestranski oceni izvedenih dokazov, ki ne more biti predmet revizijske presoje.

8. Sodišče je presojalo obstoj tožniku očitane kršitve na podlagi naslednjih dejanskih ugotovitev:

Kupec proizvodov tožene stranke, ki te izdelke vgraja v svoje končne proizvode, je v mesecu juliju 2010 vrnil karton artikla MS01 s 477 komadi, češ da gre za kvalitetno neustrezne izdelke. Tožena stranka je te artikle vzela v popravilo in hkrati ugotovila, da je problematična celotna serija tovrstnega *izdelka*. Po odredbi pristojnega delavca so v skladišču kartone s temi proizvodi označili z oznako "karantena", kar je pomenilo, da se ti proizvodi ne smejo izdati naročnikom. Po izpovedbi tožnika je v skladišče najprej prejel karton s 477 novimi izdelki s pojasnilom, da je ta karton namenjen nadomestilu iz G. vrnjenega kartona. Po popravilu s

strani G. vrnjenih proizvodov je bil tudi karton s temi artikli zoper predan skladišču. Hkrati se je v skladišču nahajal tudi karton s 409 kosi tega artikla.

Ob dobavi večje količine proizvodov koncem julija 2010 bi moral biti G. odpremljen tudi karton s popravljenimi 477 komadi spornega artikla, vendar se to po pomoti, za katero ni bil odgovoren tožnik, ni zgodilo. Zato je pristojna služba to popravila z nujno pošiljko manjkajočega kartona po pošti. Tožniku je bil izdan nalog za izdajo navedenega kartona iz skladišča. Tožnik je to opravil tako, da je v skladišču fizično dvignil karton s proizvodi, ki ni bil označen z nalepko "karantena" in ga odnesel v pisarno pristojne službe, ki je poskrbela za predajo pošiljke pošti ter zabeležil izdajo 477 komadov spornega artikla, kot je glasilo naročilo pristojne službe.

V naslednjih dneh je bil tožnik na letnem dopustu. Toženka je šele 19. 8. 2010 ugotovila, da se v skladišču nahaja karton s 477 komadi, kartona s 409 komadi pa v skladišču ni bilo več.

G. d.d. količine in kvalitete po pošti poslanega kartona izdelkov ni reklamirala in je poslane artikle vgradila v svoje proizvode.

9. Na podlagi naštetih dejstev je sodišče utemeljeno zaključilo, da ni dokazano, da bi tožnik izdal iz skladišča zaradi odpreme G. napačen karton s tehnično neustreznimi oziroma nepreverjenimi izdelki. Pravilen pa je tudi podredni zaključek. Ob ugotovitvi, da je tožena stranka kartone s tehnično neustreznimi izdelki v skladišču označila z nalepko "karantena", da tega označevanja ni opravljal tožnik, da ni dokazano, da bi bil odpremljeni karton označen s tako nalepko in da je dejansko šlo za dvig kartona iz skladišča v naglici na izrecno naročilo pristojne službe, ki se ji je pri kompletiranju predhodne redne pošiljke pripetila napaka, tožniku ne bi bilo mogoče očitati hude malomarnosti tudi v primeru, če je iz skladišča dejansko dvignil oziroma izdal napačni karton.

10. Tožniku je bila podana izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi z očitkom hujše kršitve delovnih obveznosti, storjene iz hude malomarnosti v smislu določb druge alineje prvega odstavka 111. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR). Ker je v primeru izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi dokazno breme na strani stranke, ki podaja izredno odpoved (drugi odstavek 82. člena ZDR), v tem primeru torej sodišče ni zmotno uporabilo materialnega prava, ko je presodilo, da tožena stranka ni dokazala vseh zakonskih elementov odpovednega razloga iz 2. alineje prvega odstavka 111. člena ZDR, na katerega se je v sporni odpovedi sklicevala. V posledici tega pa je utemeljeno presodilo, da sporna odpoved ni bila zakonita.

11. Ker revizijski razlogi niso podani, je sodišče na podlagi 378. člena ZPP revizijo kot neutemeljeno zavrnilo.

12. Izrek o stroških odgovora na revizijo temelji na določbi člena 155/1 ZPP.

Datum zadnje spremembe: 19.11.2012